

Druga strona postępowania: *Électricité de France (EDF)*, Republika Francuska, Iberdrola SA

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2009 r., doręczonego Komisji w dniu 16 grudnia 2009 r., w sprawie T-156/04 EDF przeciwko Komisji w zakresie, w jakim Sąd:
  - stwierdził nieważność art. 3 i 4 decyzji Komisji C 2003/4637 z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwu EDF oraz sektorowi elektrycznemu i gazowemu (C 68/2002, N 504/2003 i C 25/2003);
  - obciążył Komisję własnymi kosztami, jak również kosztami poniesionymi przez *Électricité de France (EDF)*;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska podnosi dwa zarzuty na poparcie swego odwołania.

W ramach zarzutu pierwszego Komisja twierdzi, że Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu. Wbrew temu, co wynika z zaskarżonego wyroku, Republika Francuska nie dokonała bowiem konwersji wiarygodności podatkowej na kapitał, ale przyznała po prostu EDF pomoc w formie zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych. Dokapitalizowanie EDF jako takie nie zostało uznane w zaskarżonej decyzji za pomoc państwa; Komisja uznała, że jedynie jego skutki podatkowe stanowiły pomoc państwa.

W ramach zarzutu drugiego, który dzieli się na cztery części, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż działania podjęte w niniejszym przypadku przez rząd francuski stanowiły zachowanie rozsądnego inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

W pierwszej kolejności wnosząca odwołanie kwestionuje dokonaną przez Sąd ocenę, zgodnie z którą rozróżnienie między państwem-akcjonariuszem a państwem sprawującym władzę publiczną zależy głównie od celu realizowanego przez państwo, jakim jest w niniejszej sprawie dokapitalizowanie EDF, a nie od obiektywnych i możliwych do sprawdzenia elementów. Po pierwsze, Trybunał wielokrotnie przypominał, że art. 87 ust. 1 WE nie dokonuje rozróżnienia na podstawie przyczyn i celów interwencji państwa. Po drugie, kryterium bazujące na zamiarze państwa jest bardzo niestosowne do dokonania oceny istnienia pomocy państwa, ponieważ takie kryterium jest, ze względu na sam jego charakter, subiektywne i dyskusyjne.

W drugiej kolejności Komisja zarzuca Sądowi, iż nie oparł swej analizy na badaniu porównawczym dotyczącym, z jednej strony, zachowania, jakie podjąłby w podobnych okolicznościach rozsądny inwestor prywatny, który nie posiada uprzywilejowanej pozycji, a z drugiej strony, zachowania podjętego w niniejszej sprawie przez państwo francuskie korzystające z prerogatyw władzy publicznej.

W trzeciej kolejności wnosząca odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok narusza zasadę równego traktowania przedsiębiorstw publicznych i prywatnych, pozwalając w ten sposób na korzystniejsze traktowanie podatkowe państwa, w tym spółek, w których państwo nie jest jedynym akcjonariuszem.

Wreszcie zdaniem Komisji Sąd naruszył zasady dotyczące rozkładu ciężaru dowodu w zakresie stosowania zasady rozsądnego inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, podczas gdy jednocześnie uwzględnił okoliczności zaistniałe po wydaniu decyzji, której nieważność stwierdzono.

—————

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 9 marca 2010 r. — Merck & Co Inc przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-125/10)

(2010/C 161/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Merck & Co Inc

Strona pozwana: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytanie prejudycjalne

Czy można wydać dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych⁽¹⁾, jeżeli okres, który upłynął pomiędzy datą dokonania zgłoszenia patentu podstawowego a datą pierwszego zezwolenia na obrót produktem we Wspólnocie, jest krótszy niż pięć lat?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona), Dz.U. L 152, s. 1.